

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0310 van 26 mei 2015
in de zaak 1314/0224/A/4/0189

In zake: de nv **GESBO**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Lies DU GARDEIN
kantoor houdende te 8000 Brugge, Predikherenstraat 23/1
en advocaten Isabelle LARMUSEAU en Stijn VANDAMME
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ellen VAN MEENSEL

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 5 december 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van nv IMMO-VERMEULEN en van de heer Gaston VERMEULEN tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen van 19 juni 2013 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een geluidsscherm.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Balen, Hulsen 113 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nr. 1342X.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 maart 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn VAN DAMME die verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw Ellen VAN MEENSEL die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 29 maart 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een geluidsscherm”*.

De verzoekende partij beoogt met de aanvraag het oprichten van een geluidsmuur op de site van een bestaande bedrijf dat ramen, deuren en verandaconstructies produceert. De muur wordt voorzien op een 30-tal cm van de perceelsgrens met het linker perceel, waarop een woning is gebouwd, heeft een lengte van 67 meter om vervolgens een hoek te maken, waarna nog een muur met een lengte van 6 meter wordt voorzien. De hoogte van de muur bedraagt 4 meter.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, deels gelegen in woongebied (over een diepte van 50 meter) en deels in agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1987 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Ambachtelijke zone Hulsen’.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 april 2013 tot en met 15 mei 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert op 2 mei 2013 als volgt:

“ ...

Na onderzoek verleent de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling volgende advies:

- *Het betreft het bouwen van een geluidsscherm links naast de bedrijfsgebouwen van een bedrijf dat veranda's maakt en verkoopt op een perceel grond dat deels in woongebied en deels in het aangrenzende agrarisch gebied gevestigd is.*
- *Het geluidsscherm wordt o.i. in beide gebieden ingeplant.*
- *Het al dan niet toestaan van de bouw van het geluidsscherm is eerder kwestie van goede ruimtelijke ordening dan van de vrijwaring van de landbouwbelangen.*
- *Onze afdeling sluit zich aan bij het standpunt van de gemachtigd ambtenaar van Ruimtelijke Ordening.*

...”

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 11 oktober 2013 een gunstig advies uit dat luidt als volgt:

“ ...

Beschermingsstatus

Grenzend aan het SBZ H Habitatrichtlijngebied van de Grote Nete met Zammelsbroek, Langdonken en Goor BE2100040.

...

Bespreking stedenbouwkundige vergunning

Uit de ontvangen documenten leiden wij af dat de verleende vergunning handelt over de plaatsing van een geluidsmuur van 67m lengte en 4m hoogte langs de oostrand van perceel 1342x grenzend aan perceel 1347E.

Het college heeft ons advies niet gevraagd tijdens de vergunningsprocedure. De geluidsmuur ligt in woongebied en agrarisch gebied, tussen bestaande bebouwing en het aangrenzende woonperceel, grenzend aan de speciale beschermingszone.

Op basis van de gegevens in het dossier concludeert het Agentschap voor Natuur en Bos dat de het plaatsen van het geluidsscherm geen betekenisvolle aantasting veroorzaakt aan de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone. Er dient dus geen passende beoordeling te worden opgemaakt.

Conclusie

*Op basis van bovenstaande uiteenzetting stelt het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad. De aanvraag wordt **gunstig** geadviseerd.*

“ ...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen verleent op 19 juni 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de verzoekende partij. Het college motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

Bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

Er werd één bezwaarschrift ingediend door de aanpalende eigenaar links.

...

Het eigenlijke bezwaarschrift handelt voornamelijk over de volgende punten:

- 1. Geluidshinder*
- 2. Verkeershinder*
- 3. Overlast, nachtelijk verkeer, weekendwerk, slechts gedeeltelijke afsluiting*
- 4. Gebrek aan afdoende groenscherm, visuele hinder, schending van de privacy*
- 5. Inbreuk op culturele erfgoedwaarden*
- 6. Negatieve impact op de waterhuishouding*
- 7. Onverenigbaarheid met de gewestplanvoorschriften*
- 8. Ongeschiktheid bestaande wegeninfrastructuur*
- 9. Relatie tot de omgeving*
- 10. Weerslag op het leefmilieu*
- 11. Diverse inbreuken op reeds verleende vergunningen*
- 12. Ernstige vragen bij brandveiligheid*
- 13. Watertoets: gelegen in overstroombaar gebied*
- 14. Onvolledig dossier*
- 15. Procedurefout*
- 16. Stand van zaken GRUP*

Het college neemt hierover volgend standpunt in:

1. De bedoeling van de geluidsmuur is net de mogelijke geluidshinder te beperken;
2. De mogelijke verkeershinder wordt niet beïnvloed door het al of niet vergunnen van de geluidsmuur. Deze opmerking is niet relevant in dit dossier.
3. Idem vorige
4. Door plaatsing van de geluidsmuur wordt de visuele hinder verminderd, en tevens de schending van de privacy.
5. niet relevant in dit dossier
6. De plaatsing van de geluidsmuur heeft nagenoeg geen invloed op de waterhuishouding gezien de geringe grondoppervlakte van de constructie
7. Het bedrijf ligt in BPA
8. Niet relevant in dit dossier
9. Het bedrijf is historisch gegroeid op deze locatie, er werd tevens een BPA opgemaakt.
10. Een milieuvergunning werd recent afgeleverd tot 2029.
11. Het bedrijf is hoofdzakelijk vergund.
12. Niet relevant in dit dossier
13. zie punt 6
14. Het volledigheidsbewijs werd afgeleverd op 08.04.2013
15. Deze opmerking is terecht. Er werd inderdaad geen aanplakking gedaan omdat het een beperkt openbaar onderzoek betrof. Enkel de aanpalende eigenaar werd aangetekend aangeschreven.
16. De gemeente heeft nog geen concreet initiatief opgestart om een RUP op te maken voor deze locatie. In het GRS werd hiervan wel melding gemaakt.

Beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

...

Functionele inpasbaarheid

Het perceel is gelegen in het centrum van Hulsen, waar in de onmiddellijke omgeving zowel woningen, handelszaken en een schoolomgeving voorkomen. Het bedrijf is historisch gegroeid op deze locatie.

Visueel-vormelijke elementen

Het geluidsscherm wordt ingeplant tegen de linkerperceelsgrens tot een diepte van ± 67m. De bestaande beukenhaag blijft behouden. Het geluidsscherm heeft een hoogte van 4 m en zal begroeid worden. Voorgestelde kan ter plaatse aanvaard worden gezien de specifieke situatie waarin het bedrijf verkeerd. Door het plaatsen van het scherm wordt de mogelijke hinder voor de aanpalenden beperkt. Door de begroeiing zal het scherm op termijn aan het zicht onttrokken worden, en zich integreren in de omgeving.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Gezien de geringe omvang van het project kan dit aspect niet beoordeeld worden.

Cultuurhistorische aspecten

Niet van toepassing

Het bodemreliëf

Het reliëf blijft ongewijzigd, het project heeft geen invloed op de waterhuishouding. De waterparagraaf wordt toegevoegd aan dit besluit.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Voorgesteld ontwerp houdt rekening met de bepalingen van het burgerlijk wetboek.

Mobiliteitsimpact

Er is geen impact van het project op het verkeer.

Waterparagraaf

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

Advies en eventueel voorstel van voorwaarden

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldende gewestplan. Er is vanuit stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaar tegen het gevraagde.

De goede ruimtelijke ordening wordt niet in het gedrang gebracht.

De aanvraag wordt dan ook gunstig geëvalueerd.

...

De nv IMMO-VERMEULEN en de heer Gaston VERMEULEN, die eerder een bezwaarschrift indienden tijdens het openbaar onderzoek, tekenen tegen deze beslissing op 24 juli 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 september 2013 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 1 oktober 2013 beslist de verwerende partij op 3 oktober 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3. Omschrijving en historiek van de aanvraag:

De aanvraag betreft de oprichting van een geluidsschermbaan op de site van het bestaand bedrijf Gesbo dat ramen, deuren en verandaconstructies produceert.

De muur wordt ingeplant op een 30-tal cm de gemeenschappelijke perceelsgrens met woning huisnr. 11, te beginnen vanaf de achterzijde van de toonzaal en burelen. Het geluidsschermbaan loop dan door over een lengte van 67m tot op een 4-tal m van het magazijn, waar de muur een hoek maakt en nog eens 6m zal doorlopen. De hoogte van de muur zal 4m bedragen en is voorzien om te worden begroeid.

Het bedrijf is gelegen in de buurt van het centrum van het gehucht Hulsen dat deel uitmaakt van de gemeente Balen. De omgeving wordt gekenmerkt door residentiële bebouwing aan de zijde van de straat Hulsen waar open bebouwing overheerst alsook een open landelijke structuur aan de achterzijde van het bedrijf waar weilanden en beboste gedeelten elkaar afwisselen en waar nauwelijks bebouwing voorkomt. Een beetje verder stroomt de Nete. De site van de aanvraag is tevens deels gelegen binnen het habitatrichtlijngebied ‘Bovenloop van de Grote Nete met Zammelsbroek, Langdonken en Goor’. In de omgeving komt nergens een dergelijke industriële activiteit voor.

De site bevindt zich binnen het BPA nr. 16 “Ambachtelijke zone” d.d. 10/03/1987. Dit BPA werd door de Raad van State in het kader van het beroep tegen de milieuvergunning buiten toepassing verklaard.

...

9. Beoordeling

Volgens het vastgestelde gewestplan van Herentals-Mol (goedgekeurd bij KB van 28 juli 1978) situeert de aanvraag zich in woongebied en agrarisch gebied.

...

De aanvraag is gelegen binnen het BPA nr. 16. d.d. 10/03/1987. Echter, in het kader van de milieuvergunningsaanvraag oordeelde de Raad van State reeds dat het BPA buiten toepassing dient gelaten te worden. Dit arrest d.d. 23/06/2011 stelt namelijk dat het BPA onwettig is aangezien de goedkeuring van het BPA niet motiveert waarom het BPA afwijkt van de gewestplanbestemming (van landbouwgebied en woongebied naar ambachtelijke zone).

Hieruit kan niet anders geconcludeerd worden dan dat ook bij de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen op deze site het BPA buiten toepassing dient gelaten te worden. Zodoende moet enkel rekening gehouden te worden met de gewestplanbestemming. De bestemming van de site en derhalve de gevraagde werken die in functie zijn van de zonevreemde exploitatie stemmen niet overeen met de gewestplanbestemming.

De Gewestelijke Hemelwaterverordening is van toepassing.

Aangezien moet gekeken worden naar de gewestplanbestemming, zijnde o.m. agrarisch gebied en aangezien de site ook deels gelegen is in habitatrichtlijngebied, dient advies gevraagd te worden aan het Agentschap voor Natuur en Bos en aan het departement Landbouw en Visserij. het advies van ANB werd in eerste aanleg niet opgevraagd. Dit advies is echter noodzakelijk, nu het BPA buiten toepassing gelaten dient te worden. Dit advies werd dan ook alsnog opgevraagd, doch niet bekomen.

...

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van de aanvraag is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag betreft de bouw van een geluidsscherm op de bestaande, vergunde site van het bedrijf Gesbo. Deze muur wordt opgericht tegen de perceelsgrens met het eigendom van de beroeper. De beroeper heeft reeds omstandig aangetoond geluidshinder te ondervinden ten gevolge van de activiteiten van het bedrijf. De beroeper bracht onder meer een geluidsstudie bij waarmee deze dit aantoont.

Het bedrijf is allesbehalve inpasbaar in zijn omgeving. De bebouwing in de omgeving wordt gekenmerkt door woningen in open of halfopen bebouwing op ruime percelen aan de zijde van het gehucht Hulsen (dat zeer kleinschalig is). Deze woningen bestaan uit één of twee bouwlagen met hellend dak. Het bedrijf heeft een schaal dat daar zeker niet op aansluit. Achter het bedrijf bevindt zich een nog tamelijk ongerept landschap bestaande uit weiden en bossen waardoor de Grote Nete meandert. De vallei van de Grote Nete vormt een habitatrichtlijngebied waaraan de site van de aanvraag deels

onmiddellijk paalt. Ook hieruit blijkt dat een bedrijf met een industrieel karakter (productie van ramen, deuren, veranda's, verwerking van grondstoffen als hout, metaal en kunststof) hier niet thuishoort.

Verder blijkt uit het gemeentelijk ruimtelijke structuurplan (richtinggevende gedeelte) dat het bedrijf Gesbo door de jaren heen te grootschalig is geworden en dat het wenselijk is de woonfunctie (in het deel dat gelegen is in woongebied) op termijn te herstellen. Het GRS van de gemeente Balen geeft daarbij de voorkeur aan een uitdovingsbeleid voor het bedrijf zodat de woonbestemming hersteld kan worden. Het zuidelijke deel van de site zou een open ruimtebestemming krijgen, aansluitend bij de vallei van de Grote Nete. Er is sprake van een nieuw RUP met nabestemming conform het voorgaande om dit uitdovingsbeleid te ondersteunen. Dit RUP is er in concreto nog niet.

Op zich zou het oprichten van een geluidsscherm een verbetering van de leefkwaliteit van het aanpalende pand kunnen betekenen. Het wordt echter niet aangetoond door de aanvrager wat de geluidsreductie ten gevolge van dit scherm zou zijn en of er dus wel degelijk sprake is van een verbetering. Verder is maar de vraag of deze muur niet eerder een doekje voor het bloeden betekent voor de hinder veroorzaakt door een bedrijf dat helemaal niet inpasbaar is op deze plaats, doch echter daar historisch gegroeid is, ten gevolge van een buiten toepassing verklaard BPA.

Alleszins is er wel degelijk sprake van een ruimtelijke impact, gelet op de lengte en de hoogte van de wand, die toch niet te vergelijken is met een normale tuinmuur, of deze nu bestemd is om te laten begroeien of niet. Het resultaat zal zijn dat de bewoners van huisnummer 11 visueel de indruk zullen krijgen van een bijna 70m lang en 4m hoog gebouw langsheen hun rechter perceelsgrens.

Gelet op het voorgaande kunnen er momenteel enkel instandhoudingswerken op deze site toegelaten worden. Het toestaan van bijkomende uitbreidingen, hoe klein ook, werken de bestendiging van een dergelijk bedrijf in de hand, terwijl net uit het voorgaande volgt dat het handhaven van dit bedrijf op deze locatie niet wenselijk is. Zoals ook blijkt uit het ruimtelijk structuurplan van Balen is het opportuun om voor dit bedrijf uit te kijken naar mogelijkheden voor herlocalisatie.

Algemene conclusie:

De aanvraag is niet in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard.

...

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 26 september 2013 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van artikel 4.3.1, §2 VCRO juncto 1.1.4 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

-

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

EERSTE ONDERDEEL

*Zoals uit de feiten uiteenzetting en de toelichtende nota blijkt (...), zou het perfect mogelijk zijn om het geluidsscherm enkel in de eerste 50 meter te plaatsen, zodat **de vergunningsaanvraag enkel gelegen zou zijn in het woongebied**. Dit is van groot belang, nu het geluidsscherm voornamelijk werd aangevraagd om de geluidsimpact te verminderen in de **eerste strook van 50 meter woongebied**. Hoewel zowel in de toelichtende nota als mondeling op de hoorzitting werd gevraagd om de stedenbouwkundige vergunning minstens te verlenen met een lengte van 50 meter vanaf de straatzijde (in woongebied) op perceel AFD 1, Sectie E, nr. 1342 X, is de deputatie hier niet op ingegaan. Meer nog, uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat rekening werd gehouden met dit verzoek (...).*

*De deputatie stelt bij de beoordeling van de bestreden beslissing echter dat de aanvraag gelegen is in woongebied **en** agrarisch gebied:*

...

Op basis van deze verkeerde vaststelling, komt de deputatie tot de conclusie dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de gewestplanbestemming:

...

De verzoekende partij stelt vast dat de deputatie op basis van een verkeerd uitgangspunt (m.n. ligging in woongebied en agrarisch gebied), tot de conclusie is gekomen dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de gewestplanbestemming. In dit verband wordt overigens niet eens gemotiveerd waarom de aanvraag niet zou kunnen worden ingewilligd op basis van de zonevreemde basisrechten.

*Wanneer de deputatie daarentegen een zorgvuldige beoordeling had gemaakt van het dossier en was uitgegaan van de **correcte gewestplanbestemming (m.n. woongebied)** was de deputatie onvermijdelijk tot een andere vaststelling gekomen, m.n. dat het voorwerp van de aanvraag toelaatbaar is binnen de bestemmingsvoorschriften van het woongebied (zie verder). **Het aangevraagde geluidsscherm van 50 meter lang zou zich immers immers integraal bevinden in de zone van 50 meter woongebied, vanaf de straatzijde.***

Om deze reden moet worden aangenomen dat de deputatie een kennelijk onzorgvuldige beoordeling van het vergunningsdossier heeft gemaakt en de aanvraag bijgevolg foutief

heeft afgetoetst aan de toepasselijke bestemmingsvoorschriften. Op basis van dit gegeven alleen al moet de bestreden beslissing worden vernietigd.

Voor zoveel als nodig, toont de verzoekende partij aan dat het voorwerp van de aanvraag wel degelijk in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften van het woongebied.

Artikel 5.1 van het inrichtingsbesluit bepaalt dat naast het louter wonen, **ook ambachtelijke activiteiten zijn toegelaten in het woongebied**:

...

In de mate de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, zijn constructies i.f.v. ambachtelijke activiteiten, toegelaten in woongebied. De stelling van de deputatie dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de gewestplanbestemming is bijgevolg fout. **De deputatie had immers niet de inrichting op zich moeten beoordelen, maar wel het geluidsscherm.** Ook de verwijzing naar artikel 4.4.19 VCRO is foutief nu het niet gaat om een zonevreemde uitbreiding.

...

Aangezien de verzoekende partij als ambachtelijk bedrijf moet worden beschouwd, staat het vast dat er geen sprake is van een zonevreemde constructie en ook het geluidsscherm toelaatbaar is binnen de gewestplanbestemming woongebied.

Indien meer in het bijzonder wordt onderzocht of de voorwaarden vervuld zijn voor een vergunning in woongebied, staat nog steeds vast dat de aangevraagde constructie kan worden vergund.

1) Het gaat om ambacht of kleinbedrijf

Dit aspect is reeds afdoende aangetoond onder III.2.1. Aangezien de nv GESBO als ambachtelijk bedrijf moet worden beschouwd, staat ontegensprekelijk vast dat er geen sprake is van een zonevreemde constructie en het geluidsscherm volledig conform de bestemming 'woongebied' kan worden geplaatst.

2) De taken van bedrijf moeten om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied worden afgezonderd én de bedrijven zijn verenigbaar met onmiddellijke omgeving

In eerste instantie kan er worden gewezen op het feit dat de nv GESBO geen industriële activiteit betreft waarvoor de vestiging in een daartoe aangewezen bestemming essentieel zou zijn. Vestiging in industriegebied is overduidelijk niet vereist, gelet op het verlenen van de vele voorgaande stedenbouwkundig en milieuvergunningen.

Belangrijker is echter dat de vergunningverlenende overheid reeds expliciet heeft geoordeeld dat de volledige inrichting verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en de goede ruimtelijke ordening. Dit standpunt geldt dus a fortiori voor een geluidsscherm met beperkte impact dat nauwelijks zichtbaar is vanaf de openbare weg of boven de haag (d.i. het zicht voor beroepsindieners) en op zichzelf onmogelijk hinder kan veroorzaken (...):

...

Bovendien kwam dit oordeel er na een zeer omvattende en uitgebreide doorlichting van alle mogelijke hinderaspecten die door beroepsindieners waren opgeworpen, nu de Vlaamse minister van Leefmilieu opnieuw diende te oordelen

na een eerder vernietiging van het BPA 'Hulsen'. Deze vernietiging ten spijt, toont de beslissing van 28 mei 2013 wél onomstotelijk aan dat:

- de exploitatie nog steeds vergund is en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening zonder onaanvaardbare hinder met zich mee te brengen;
- de inrichting verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening;
- dit nog steeds het geval is indien géén rekening wordt gehouden met het BPA 'Hulsen', en enkel rekening wordt gehouden met de gewestplanbestemming;
- deze exploitatie ook binnen de voorwaarden van de gegeven stedenbouwkundige vergunningen plaatsvindt.

Finaal moet de deputatie, als vergunningverlenende overheid, rekening houden met het vermoeden van wettigheid. Bijgevolg kan zij onmogelijk de aanvraag voor het geluidsscherm weigeren omwille van vermeend onwettige stedenbouwkundige of milieuvergunningen, nu deze juridisch zonder meer definitief zijn en dus voor deze vergunningen een vermoeden van wettigheid geldt.

Dit geldt dus minstens voor de aanvraag van een geluidsscherm over een lengte van 50 meter in woongebied. Resterende voorwaarde hiervoor is dat de vergunningsaanvraag niet om redenen van goede ruimtelijke ordening in een daartoe aangewezen gebied moet worden afgezonderd, wat uiteraard niet het geval kan zijn voor een geluidsscherm dat de impact voor de omgeving zelfs zou verlagen, en als dusdanig een verbetering inhoudt voor de onmiddellijke omgeving (...). Gelet op de beperkte breedte van het geluidsscherm en gelet op het feit dat het geluidsscherm slecht 50 cm boven de bestaande haag zou uitsteken en dit deel sowieso zelf begroeid zou zijn met beplanting, wordt ten onrechte geoordeeld dat de impact van het geluidsscherm te groot zou zijn. **In ieder geval kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de vergunningsaanvraag omwille van een inbreuk op de goede ruimtelijke ordening zou moeten worden afgezonderd in een daartoe aangewezen gebied (...).**

Over dit aspect heeft de gemeente Balen dus terecht geoordeeld dat dit geluidsscherm in ruimtegebruik en bouwdichtheid een geringe omvang heeft.

Ook de volledige inrichting op zich dient overigens niet te worden afgezonderd omwille van redenen van goede ruimtelijke ordening in een daartoe aangewezen gebied. In dit verband kan worden verwezen naar de recentelijk verleende milieuvergunning. De Vlaamse Minister is hier na een zeer omvattende en uitgebreide doorlichting van alle mogelijk hinderaspecten tot de vaststelling gekomen dat **de inrichting geen inbreuk maakt op de goede ruimtelijke ordening** en bijgevolg kan worden toegelaten in woongebied (...).

In ieder geval staat vast dat de deputatie op geen enkele manier het verzoek heeft beoordeeld om het geluidsscherm te beperken tot een lengte van 50 meter, zodat dit volledig in woongebied zou liggen, wat op zich reeds een schending inhoudt van de formele motiveringsplicht.

TWEEDE ONDERDEEL

Artikel 4.3.1. §1. VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat enkel met het aangevraagde rekening mag worden gehouden. Een stedenbouwkundige vergunning kan namelijk enkel worden

geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften en de goede ruimtelijke ordening:

...

Ook de Raad van State oordeelde dat de vergunningverlenende overheid **het werkelijke voorwerp** van de aanvraag dient na te gaan Hieruit volgt dat **enkel het aangevraagde mag worden beoordeeld, en niet de volledige inrichting**. Deze inrichting is overigens – zowel stedenbouwkundig als milieutechnisch – volledig vergund. In tegenstelling tot wat beroepsindieners en de deputatie willen laten uitschijnen, is de nv GESBO wel degelijk vergund, en minstens hoofdzakelijk vergund.

- Vooreerst blijkt uit de stedenbouwkundige historiek in het verslag van de PSA van 26 september 2013 dat de nv GESBO volledig vergund is. Alle relevante stedenbouwkundige vergunningen zijn daarin immers opgenomen.
- Daarnaast blijkt het hoofdzakelijk vergund karakter ook uit de milieuvergunning van 28 mei 2013, waarin expliciet werd geoordeeld dat de inrichting hoofdzakelijk vergund is nu anders geen zonevrije milieuvergunning kan worden verleend op grond van artikel 5.6.7. VCRO.

De deputatie heeft bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet gekeken naar het geluidsscherp op zich maar heeft daarentegen de volledige inrichting beoordeeld. Volgens de deputatie zou er geen vergunning kunnen worden toegekend nu er aan de inrichting een aantal hinderaspecten verbonden zijn waardoor er een inbreuk op de goede ruimtelijke ordening wordt gemaakt. Dit heeft echter niets te maken met het aangevraagde geluidsscherp.

De stelling van de deputatie is manifest fout, laat staan dat de beoordeling van de volledige inrichting voorwerp had mogen vormen van de bestreden beslissing.

De deputatie kan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening enkel rekening houden met de impact van het geluidsscherp. De bestemmingsconformiteit en de impact die de volledige inrichting heeft op de goede ruimtelijke ordening werden reeds beoordeeld naar aanleiding van de – definitieve ! – stedenbouwkundige vergunningen en de definitieve milieuvergunning van 28 mei 2013 voor deze inrichting. Naar aanleiding van deze beoordeling werd vastgesteld dat de inrichting in overeenstemming kon worden gebracht met de gewestplanbestemming en niet omwille van redenen van goede ruimtelijke ordening in een afzonderlijk gebied moet worden ingebracht. Dit alles werd in 2013 nog eens bevestigd bij de toekenning van de milieuvergunning van 28 mei 2013.

Wanneer enkel rekening wordt gehouden met het voorwerp van de aanvraag moet worden vastgesteld dat hierdoor geen inbreuk wordt gemaakt op de goede ruimtelijke ordening. Dit geldt zowel voor de impact inzake geluid als de ruimtelijke impact van het geluidsscherp.

a. Geluidsreductie

Het staat vast dat het geluidsscherp een verbetering inhoudt voor de geluidsemissies naar de omgeving, en meer in het bijzonder naar de aanpalende beroepsindieners. **In ieder geval kan onmogelijk worden gesteld dat dit geluidsscherp een slechtere impact inzake geluid zou hebben in op de goede ruimtelijke ordening zodat dit géén argument kan zijn om de vergunning te weigeren.**

- Vooreerst neemt de deputatie ten onrechte aan dat er 'omstandig' zou zijn aangetoond dat (enkel beroepsindieners geluidshinder zouden ondervinden. De door beroepsindieners aangehaalde geluidsstudie is immers niet meer actueel, nu deze reeds werd weerlegd in een meer actuele nota door een erkend geluidsdeskundige van ACOUSTICAL ENGINEERING, op basis waarvan ook de Vlaamse minister van Leefmilieu heeft geoordeeld dat de geluidshinder onder de toegelaten geluidsnormen blijft en dus aanvaardbaar is (...). Uit de milieuvergunning van 28 mei 2013 blijkt immers dat de inrichting aanvaardbaar wordt geacht én dat de geluidsnormen worden gerespecteerd, precies omdat de geluidsstudie van beroepsindieners onvolledig en onjuist is. Bovendien toonden de latere geluidsonderzoeken die rekening hielden met de actuele situatie en de genomen geluidsreducerende maatregelen wél aan dat de toepasselijke geluidsnormen worden nageleefd. Met andere woorden is het uitgangspunt van de deputatie over geluidshinder als foutief.
- In tweede instantie staat vast dat twee beroepsindienster – als vennootschap én met maatschappelijke zetel op ca. 65 km van inrichting van verzoekende partij – onmogelijk zelf geluidshinder kan ervaren. Ook hier heeft de deputatie dus ten onrechte aanvaard dat er omstandig zou zijn aangetoond dat beroepsindieners geluidshinder zouden ondervinden, te meer nu de Raad van State eerder heeft geoordeeld dat de tweede beroepsindienster als vennootschap onmogelijk hinder kan ondervinden.
- Ten derde heeft de deputatie in de bestreden beslissing zelf bevestigd dat de aangevraagde constructie een verbetering voor de leefkwaliteit van het aanpalende pand van beroepsindienster zou kunnen betekenen. Vreemd genoeg beweert de deputatie dat hier géén bewijs van wordt voorgelegd, terwijl verzoekende partij uitdrukkelijk heeft gewezen op het geluidsreducerende karakter van het geluidsscherm én hier de nodige bewijzen van heeft voorgelegd op de hoorzitting (...)

Voor zover hierover twijfel zou bestaan, voegt de nv GESBO als bijlage documenten toe die het geluidsabsorberend karakter ontegensprekelijk aantonen (...).

...

Bijgevolg is een reductie van minstens 7 dB(A), tot zelfs 17 dB(A) gegarandeerd. De studie door TNO van Delft wordt tevens toegevoegd als bijlage (...).

...

Dit bewijs volstaat om de zeer gunstige invloed van het geluidsscherm op de geluidsemissies aan te tonen.

Los van de vaststelling van de nv GESBO bezwaarlijk een investering van ca. 100 000 EUR zal uitvoeren indien zij geen zekerheid heeft over de impact, staat vast dat het geluidsreducerend karakter eigenlijk niet relevant is.

Hoger werd reeds afdoende aangehaald dat een definitieve milieuvergunning werd verleend door de Vlaamse minister van Leefmilieu op 28 mei 2013 (...). Dit impliceert meteen dat de toepasselijke geluidsnormen zijn nageleefd én dat de aanvaardbaarheid van de inrichting binnen de onmiddellijke omgeving afdoende werd beschouwd. Niettemin wil de nv GESBO, louter uit goodwill, nog verder gaan dan wat decretaal vereist is zodat de geluidsemissies nog lager zouden zijn dan

de huidige emissies, hoewel deze nu reeds onder de toepasselijke geluidsnormen blijven.

- Ten vierde wordt nogmaals verwezen naar het geluidsschermbaan als doekje voor het bloeden voor de volledige inrichting, hoewel enkel het aangevraagde mag beoordeeld worden én deze inrichting zowel stedenbouwkundig als op vlak van milieu over definitieve vergunningen beschikt voor de exploitatie.

Er is dus maar één besluit mogelijk, namelijk dat de geluidsimpact onmogelijk een argument kan vormen om de vergunning te weigeren wegens een negatieve impact op de goede ruimtelijke ordening inzake geluid. Er is niet enkel aangetoond aan de hand van concrete offertes en stukken dat er wel een aanzienlijke geluidsreductie zou worden gerealiseerd, maar bovendien kan onmogelijk worden gesteld dat de impact inzake geluid slechter zou worden terwijl op heden de geluidsnormen al worden gerespecteerd.

b. Ruimtelijke impact van het geluidsschermbaan is minimaal

De deputatie haalt als tweede argument aan dat er alleszins een ruimtelijke impact zou zijn, maar nemen ook in dat verband zonder enige concrete toetsing van de werkelijke situatie de feiten over van beroepsindieners door aan te nemen dat de visuele impact van het scherm hetzelfde zou zijn als een gebouw van 70 meter lang en 4 meter hoog.

Deze foutieve aanname van de deputatie gaat volledig voorbij aan de feitelijke situatie in concreto. De hoogte van 4 meter werd immers bepaald in functie van de bestaande haag die tussen het perceel van de nv GESBO en beroepsindiener groeit. Deze haag is ca. 3,5 meter hoog, zodat **het geluidsschermbaan maximaal 50 cm zou uitsteken boven deze haag**. Met andere woorden is de visuele impact zeer beperkt, én bovendien heeft de nv GESBO desondanks geopteerd voor **een geluidsschermbaan dat ook met planten wordt afgewerkt (...)**.

Om de impact van de exploitatie ten aanzien van de aanpalende buur (de heer Gaston VERMEULEN) nog meer te beperken, en vooral om tegemoet te komen aan de vraag van de aanpalende beroepsindiener, werden diverse offertes aangevraagd voor de bouw van een geluidsschermbaan. Deze offertes werden onderzocht op prijs, maar vooral op geluidsreducerend karakter én de mogelijkheid om te met groene beplanting te bekleden om de visuele impact zeer beperkt te houden (...). Vervolgens werd een stedenbouwkundige aanvraag ingediend door de nv GESBO voor dit geluidsschermbaan.

→ **Het uitzicht van het geluidsschermbaan zou dus volledig worden ontnomen door de haag van 3,5 meter hoogte én door de bijkomende begroeiing op het geluidsschermbaan.**

Gelet op de beperkte breedte van het geluidsschermbaan en gelet op het feit dat het geluidsschermbaan slechts 50 cm boven de bestaande haag zou uitsteken en dit deel sowieso zelf begroeid zou zijn met beplanting, wordt ten onrechte geoordeeld dat de impact van het geluidsschermbaan te groot zou zijn. **In ieder geval kan bezwaarlijk worden aangenomen dat de vergunningsaanvraag omwille van een inbreuk op de goede ruimtelijke ordening zou moeten worden afgezonderd in een daartoe aangewezen gebied.** De deputatie heeft dit overigens zelf expliciet bevestigd door te stellen dat door het geluidsschermbaan de leefkwaliteit voor het aanpalende perceel zou kunnen verbeteren (wat impliceert dat er door het geluidsschermbaan geen inbreuk wordt gemaakt op de goede ruimtelijke ordening). De tegenoverwegingen dat er geen bewijs zou zijn van het

geluidsreducerend karakter, dan wel over de (overschatte) impact van het geluidsschermbord (geenszins te vergelijken met een gebouw van 4 meter hoog en 70 meter lang!), zijn immers manifest onjuist. De aanzienlijke geluidsreductie blijkt enerzijds uit stuk 11, dat ook als bijlage 4 werd toegevoegd bij de aanvullende nota van 30 september 2013 (...). Dat er geen sprake kan zijn van een te grote ruimtelijke impact, laat staan van een 'gebouw van 4 meter hoog' blijkt onmiskenbaar uit onderstaande visualisatie (...):

...

Over dit aspect heeft de gemeente Balen dus terecht geoordeeld dat dit geluidsschermbord in ruimtegebruik en bouwdichtheid een geringe omvang heeft.

Gelet op de vraag om de lengte te beperken tot 50 meter, maar vooral gelet op het feit dat het geluidsschermbord maximaal 50 cm zou uitsteken boven de bestaande haag van 3,5 meter hoogte én het feit dat dit uitstekende deel van het geluidsschermbord ook met planten wordt afgewerkt (...), staat vast dat de impact van het scherm op het aanpalende pand beperkt blijft. Aangezien dit scherm nauwelijks zichtbaar is vanaf de openbare weg, staat bovendien met zekerheid vast dat de impact op de ruimere omgeving praktisch onbestaande is.

Er kan in concreto enkel worden besloten dat de ruimtelijke impact wel degelijk beperkt blijft, en geenszins aanleiding kon geven tot het weigeren van de vergunning. Het tweede onderdeel is gegrond.

c. Geen verwijzing naar wenselijk RUP of richtinggevend deel van GRS

Ook het argument van de deputatie over een richtinggevend gedeelte van het GRS is irrelevant inzake de verenigbaarheid van de aanvraag.

- Vooreerst gaat het **slechts om richtinggevende delen** van het GRS, en niet om bindende tekstbepaling.
- **Bovendien doet ook het richtinggevende gedeelte van het GRS geen afbreuk aan de aanvraag van een geluidsschermbord in woongebied**, nu de geldende gewestplanbestemming de constructie wel toelaat. Uiteraard kan ook de verwijzing naar een 'wenselijk RUP' waarvoor nog niet eens één concreet ontwerp werd opgemaakt, bezwaarlijk een argument vormen om een geluidsschermbord te weigeren. Een orgaan van actief bestuur moet bij het nemen van een nieuwe beslissing immers in beginsel de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften toepassen zoals deze van toepassing zijn op het ogenblik van de nieuwe beslissing. Dit betekent dat de deputatie de aanvraag had moeten beoordelen, rekening houdend met de actueel van toepassing zijnde stedenbouwkundige voorschriften (...).

Dit houdt meteen in dat de deputatie onmogelijk had mogen verwijzen naar een nog op te maken RUP, zodat dit evenmin een weigeringsgrond kon vormen voor de aangevraagde vergunning.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Eerste onderdeel

Ingevolge het door de verzoekende partij ingediende aanvraagformulier heeft de aanvraag betrekking op een perceel gelegen te Balen, Hulsen 113, volgens kadastrale gegevens afdeling 1, sectie E, nr. 1342X. (...)

Zoals bovenstaand reeds werd omschreven heeft de aanvraag wel degelijk een geluidsscherm – zoals aangeduid op het plan dat door de aanvrager ingediend werd en dat zo in openbaar onderzoek werd gelegd – met een **lengte van 67m**. (...)

Het betrokken pand is gelegen in het d.d. 10 maart 1987 goedgekeurde BPA Hulsen. (...)

Zowel verzoekende partij als verwerende partij zijn het er over eens dat dit BPA niet kan worden toegepast ingevolge het arrest van de Raad van State d.d. 23 juni 2011, waarin geoordeeld werd dat dit BPA onwettig is (...)

Het gewestplan Herentals-Mol, goedgekeurd bij K.B. van 28 juli 1978, is dan ook van toepassing.

Uit de plannen die door verzoekende partij werden ingediend blijkt wel degelijk dat het te bouwen geluidsscherm (deels) gelegen is in agrarisch gebied (...).

Op onderstaande kaart werd het betrokken perceel afdeling 1, sectie E, nr. 1342 X gesitueerd op het gewestplan en vervolgens werd het – conform de ingediende plannen van verzoeker (...) - gevraagde geluidsscherm (= geluidsmuur) weergegeven dat ontegensprekelijk gesitueerd is in het agrarisch gebied.

...

De aanvraag die door verzoekende partij werd ingediend betrof dus wel degelijk een aanvraag die in strijd is met de bestemming agrarisch gebied volgens het gewestplan. In dat opzicht is er geen sprake van enige “verkeerde vaststelling”, en is de bestreden beslissing dan ook correct genomen en gemotiveerd.

Overigens kan dit in alle redelijkheid ook niet betwist worden door verzoekende partij, nu hij zèlf in de loop van de beroepsprocedure vraag om het geluidsscherm “te verminderen in de eerste strook van 50m woongebied”.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, is verwerende partij niet gehouden om hieraan gevolg te geven en de aanvraag te wijzigen. Het staat de verzoekende partij vrij om een nieuwe aanvraag in te dienen voor een geluidsscherm dat volledig gelegen is in woongebied.

Echter heeft het wijzigen van de aanvraag (noch een beoordeling inzake zonevreemde basisrechten) door verwerende partij in casu weinig zin, aangezien door verwerende partij in de bestreden beslissing eveneens een toetsing gedaan werd van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening, en uit deze motivering is gebleken dat de aanvraag ook om die reden onaanvaardbaar is. (...) In dit kader is ook de argumentatie in het verzoekschrift m.b.t. het toelaten van ambachtelijke bedrijven in woongebied irrelevant. Immers zijn niet ALLE ambachtelijke bedrijven per definitie vergunbaar in woongebied, aangezien deze steeds getoetst moeten worden aan de goede ruimtelijke ordening ter plaatse.

Niet alleen is hiermee aangetoond dat het eerste deel van het eerste middel ongegrond is, bovendien betreft het bijkomend nog kritiek op een overtoollig motief.

...

Tweede onderdeel

...

a. M.b.t. de ruimtelijke impact van het scherm

In de bestreden beslissing is uitvoerig aangegeven waarom in de bestaande omgeving het gevraagde geluidsschermb, in functie van de bestaande bedrijvigheid, niet meer kan toegestaan worden: (...)

...

Als vergunningverlenende overheid dient verwerende partij rekening te houden met alle relevante elementen in het dossier.

...

Voor de beoordeling van de aanvraag tot het oprichten van een geluidsschermb van 67m lang en 4m hoog, is het de taak van verwerende partij om na te gaan hoe dat scherm zich ruimtelijk verhoudt tot de omgeving. Hiermee wordt niet allen de aanpalende woning bedoeld, maar moet ook rekening gehouden worden met de op het terrein aanwezige bebouwing en de functie hiervan.

In de bestreden beslissing werd dan ook een omstandige weergave gegeven van de betrokken vergunningen waaruit eens te meer de activiteiten van het bedrijf Gesbo blijken

...

Gezien de grootschaligheid van het reeds aanwezige bedrijf, dat in contrast staat met de directe omgeving die uitgebreid wordt beschreven in de bestreden beslissing (samengevat: achteraan een ongerept landschap bestaande uit weiden en bossen waardoor de Grote Nete meandert en vooraan uitsluitend woningbouw), oordeelt verwerende partij dat de aanvraag voor een geluidsschermb (in functie van het vermelde bedrijf) niet kan vergund worden. Aangezien het geluidsschermb in functie is van de aanwezige bedrijvigheid moet deze uiteraard ook in de beoordeling betrokken worden en vormt deze als het ware een onlosmakelijk verband. Het zou pas van onzorgvuldigheid getuigen mocht verwerende partij de aanvraag louter op zich beoordelen. In de aanvraag wordt uitdrukkelijk een "geluids"schermb gevraagd, geen loutere tuinmuur, waardoor evenzeer dient gekeken te worden naar de specifieke functie die het gevraagde geluidsschermb zal krijgen, met name geluid weren afkomstig van de bestaande bedrijvigheid.

Daarnaast wordt – in tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert – de aanvraag niet allèen beoordeeld in functie van de inrichting/het bestaande bedrijf, maar wordt ook ingegaan op het geluidsschermb zèlf.

Vastgesteld wordt dat ook de lengte en hoogte van het scherm worden beoordeeld als zijnde niet vergelijkbaar met een normale tuinmuur, en er wordt geoordeeld dat de bewoners van het aanpalende pand visueel de indruk zullen krijgen van een bijna 70m lang en 4m hoog gebouw langsheen de perceelsgrens, of deze muur nu al dan niet begroeid is. Dit stemt overéén met de feiten. Het behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid te oordelen dat de bestaande beukenhaag en de "begroeiing" die op het plan werden voorzien, niet volstaan om het geluidsschermb te vergunnen. Uit een foto in het beroepschrift blijkt trouwens dat de bestaande beukenhaag slechts 2m hoog is (...).

b. M.b.t. de verwijzing naar het GRS

Bijkomend moet er op gewezen worden dat bovenvermeld art. 4.3.1 VCRO aan het vergunningverlenend bestuursorgaan ook uitdrukkelijk toelaat om rekening te houden met de “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen”.

Randvoorwaarde hierbij is dat:

“de stedenbouwkundige politiek die een overheid wenst te voeren bekend moet worden gemaakt en dat in concreto moet worden onderzocht of een bepaald project daaraan beantwoordt.”

...

In de rechtsleer wordt aangenomen dat:

“structuurplannen weliswaar geen plaats hebben binnen het legaliteitsluik van de beoordeling van een vergunningsaanvraag, maar dat een motief van “goede ruimtelijke ordening” dat volledig is uitgewerkt, op zichzelf kan staan en de opportuniteitsmarge niet overschrijdt moet worden geweerd omdat er één of andere relatie is met wat hierover in het ruimtelijk structuurplan is neergeschreven.

...

“Dit betekent o.i. dat een loutere verwijzing naar het structuurplan niet zal volstaan om een bepaalde vergunningsbeslissing te verantwoorden. Wél kunnen motieven die aan de grondslag liggen van een structuurplan en die relevant zijn voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en voor de gewenste beleidsmatige ontwikkelingen, worden gehanteerd als een motivering van de vergunningsbeslissing, voor zover hiermee geen afbreuk wordt gedaan aan de legaliteitsbeoordeling, nl. de bestemmingsconformiteit en de toets aan de stedenbouwkundige voorschriften.

(...)

..., waarbij het is aangewezen dat die beleidslijnen worden bekendgemaakt en ze voldoende informatie bevatten om een toetsing van een individuele beslissing mogelijk te maken.

Welk document kan hieraan beter voldoen dan een ruimtelijk structuurplan, dat door art. 18 § 1 DRO uitdrukkelijke als ‘beleidsdocument wordt aangemerkt’

...

Een structuurplan wordt aldus aanvaard als een beleidsdocument dat werd “bekendgemaakt” in de zin van art. 4.3.1 VCRO.

Het structuurplan van Balen bevat specifieke bepalingen rond de ontwikkelingsmogelijkheden van het bedrijf van verzoekende partij (...)

...

In de bestreden beslissing werd dan ook onder het luik goede ruimtelijke ordening uitdrukkelijk opgenomen (...):

...

Bijgevolg dient ook om die reden de aanvraag voor verder uitbreiding (zèlfs in woongebied) in functie van de bedrijvigheid te worden geweigerd wegens strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening.

c. M.b.t. de reductie van het geluid door het scherm

Verwerende partij stelt zich de vraag waarom de aanleg van het geluidsscherm voor verzoekende partij zo noodzakelijk is, aangezien in het verzoekschrift beweerd wordt dat uit de afgeleverde milieuvergunning van 28 mei 2013 (die weliswaar aangevochten werd bij de Raad van State) zou blijken dat de inrichting “aanvaardbaar is en de geluidsnormen worden gerespecteerd.”

Verzoekende partij claimt dat hij louter “uit goodwill” nog verder wil gaan dan decretaal is vereist, zodat “de geluidsemissies nog lager zouden zijn dat de huidige emissies, hoewel deze nu reeds onder toepasselijke geluidsnormen blijven”.

Het is correct dat inzake de bijgebrachte geluidsstudies in de milieuvergunning een aantal bedenkingen/opmerkingen worden gemaakt (...):

...

Verwerende partij baseert haar beslissing echter niet op die geluidsstudies. Hier wordt in de eerste plaats naar verwezen om aan te tonen dat de beroeper afdoende zijn belang heeft aangetoond voor het instellen van het beroep, zoals vereist wordt in art. 4.7.21 § 2 VCRO (...):

...

In de bestreden beslissing wordt vergunning niet geweigerd omdat het geluidsschermbaan een slechtere impact inzake geluid zou hebben. Integendeel, er wordt benadrukt – zoals in hoger vermelde punten uiteengezet werd – dat, los van de effectieve geluidsreductie, bijkomende uitbreidingen op de betrokken plek ruimtelijk niet aanvaardbaar zijn (...):

...

Indien er van uitgegaan wordt dat er zich inderdaad geen problemen voordoen wat geluid betreft, zoals verzoekende partij beweert, is logischer wijze de aanleg van een geluidsschermbaan niet nodig en primeren in casu de visuele bezwaren inzake de goede ruimtelijke ordening ten aanzien van de “mastodont” van een muur.

Opmerkingen

I.

Verzoekende partij bepleit wel degelijk de aanleg van het geluidsschermbaan in het kader van de milieuvergunning van 28 mei 2013 (...):

...

Het gaat niet op om in onderhavige aanvraag te beweren dat de geluidsnormen worden gerespecteerd en er zich op dat vlak geen enkel probleem zou stellen, terwijl in de milieuvergunning aangegeven wordt dat een geluidsschermbaan zal worden voorzien.

II.

Uiterst ondergeschikt kan nog meegegeven worden dat – wanneer het geluidsschermbaan zou worden gereduceerd tot de 50m die gelegen is in woongebied zoals verzoekende partij vraagt – deze helemaal een doekje voor het bloeden zal betekenen, aangezien uit het onderstaande plan blijkt dat er een groot aantal zeer volumineuze bedrijfsgebouwen ingeplant werden in het agrarisch gebied, zodat de vermindering van de geluidshinder ten aanzien van het aanpalende perceel relatief te noemen is.

...

Conclusie : De aanvraag is strijdig met zowel de bestemming volgens het gewestplan als met de goede ruimtelijke ordening

...”

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

Verzoekende partij kan in hoofdzaak volstaan met een verwijzing naar haar toelichting bij het eerste middel, zoals uiteengezet in haar verzoekschrift tot nietigverklaring van 9 december 2013. Voor zover nodig beschouwt zij deze argumenten integraal als herhaald.

Verzoekende partij wenst deze argumentatie aan te vullen met onderstaande uiteenzetting.

a) Wat betreft het eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt vooreerst vast dat verwerende partij in haar antwoordnota erkent dat verzoekende partij op de hoorzitting heeft gevraagd om de aanvraag te beperken tot een lengte van 50 meter, zodat het geluidsschermbreedte integraal in woongebied zou liggen. Hoewel dit een substantieel verschil zou vormen voor de beoordeling van de planologische verenigbaarheid, gelet op de overwegingen van de deputatie, werd deze vraag volledig onbeantwoord gelaten. Meer nog: de bestreden beslissing omvat geen enkele verantwoording of motivering waarom niet op dergelijke vraag kon worden ingegaan, maar beperkt zich – doelbewust – tot een beoordeling van de vermeende onverenigbaarheid van een beperkt deel van het scherm in agrarisch gebied. Nochtans betreft dit verzoek een beperkte wijziging van de aanvraag, die bovendien enkel als gunstig kan worden ervaren door beroepsindieners omdat de omvang van het scherm beperkter zou zijn.

Rekening houdende met het feit dat verwerende partij erkent dat deze vraag werd gesteld, getuigt het van onbehoorlijk bestuur en een manifeste onzorgvuldigheid om niet eens te motiveren waarom dit verzoek niet kon worden ingewilligd. De facto komt dit neer op een uitholling van de motiveringsplicht, nu de deputatie met haar verweer aangeeft dat ze niet de moeite moet doen om op de belangrijkste argumenten van verzoekende partij tijdens de hoorzitting te antwoorden. Zoniet blijft ook deze hoorplicht zinledig.

Overigens, en ten overvloede, kan verwerende partij niet voor het eerst in haar antwoordnota verklaren waarom ze niet is ingegaan op het verzoek om de lengte van het scherm tot 50 meter te beperken. Enerzijds erkent verwerende partij dat hierom werd verzocht, maar anderzijds werd nergens in de bestreden beslissing gemotiveerd gereageerd op dit verzoek, laat staan verantwoord waarom er niet werd op ingegaan. Het is vaste rechtspraak dat de motiveringsverplichtingen niet naderhand kunnen worden rechtgezet, indien daarover niets werd vermeld in de bestreden beslissing. Verzoekende partij dient immers op basis van de inhoud en motivering van de bestreden beslissing zelf te kunnen nagaan waarom de aanvraag werd geweigerd, dan wel waarom haar verzoek niet werd ingewilligd.

Het eerste onderdeel is dus wel degelijk gegrond.

b) Wat betreft het tweede onderdeel

Voorafgaandelijk merkt verzoekende partij op dat uit het eerste onderdeel blijkt dat de aanvraag wel degelijk in overeenstemming is met de bestemming, minstens dat dit het geval zou zijn indien was ingegaan op het verzoek om de lengte van het geluidsschermbreedte tot 50 meter te beperken. Bijgevolg staat vast dat verwerende partij wel degelijk ook de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening diende te beoordelen.

Verwerende partij blijft volharden in haar argumentatie, met name dat zij niet enkel het voorwerp van de aanvraag heeft beoordeeld, doch ook de impact van de volledige bedrijvigheid van de inrichting van verzoekende partij. Dit knelt des te meer nu deze bedrijvigheid reeds het voorwerp was van een eerdere definitieve administratieve beslissing, én de deputatie het legaliteitsbeginsel manifest schond door geen rekening te houden met de definitieve beslissing van 28 mei 2013 over de milieuvergunning. In deze beslissing werd immers toepassing gemaakt van artikel 5.6.7. VCRO. **In dit verband werd na rijp beraad enerzijds geoordeeld dat de inrichting hoofdzakelijk vergund**

was, en anderzijds dat de exploitatie de goede ruimtelijke ordening niet schaadt (stuk 9). Hoewel de deputatie lijnrecht ingaat tegen deze eerdere definitieve beslissing, wordt het andersluidend oordeel niet omstandig en zelfs manifest foutief gemotiveerd.

Het staat vast dat de beslissing van 28 mei 2013 op het ogenblik van de bestreden beslissing als een definitieve en wettige beslissing diende te worden beschouwd. Dit geldt, ongeacht de vaststelling dat er een annulatieprocedure lopende zou zijn voor de Raad van State. Bijgevolg kon de deputatie in haar bestreden beslissing niet anders beslissen dan dat de inrichting verenigbaar was met de goede ruimtelijke ordening. Anders oordelen gaat immers in tegen elk vermoeden van wettigheid die aan een definitieve beslissing wordt toegekend. Dit “vermoeden van wettigheid” houdt in dat de beslissing van het bestuur wordt geacht genomen te zijn door het bevoegde bestuur, waarbij de rechtsvormen gerespecteerd zijn én rekening houdend met de wet.

Aangezien dat de milieuvergunning, na het instellen van het beroep door de verzoekende partij bij de minister, door die Vlaams minister van Leefmilieu op 28 mei 2013 bevestigd werd, moet ze als een “definitieve beslissing” beschouwd worden. Het betreft immers een beslissing die in laatste administratieve aanleg genomen werd. Het feit dat deze beslissing definitief is na de beslissing in laatste administratieve aanleg volgt tevens uit artikel 5 Milieuvergunningsdecreet, waarin een beslissing wordt geacht definitief te zijn na een beslissing in laatste administratieve aanleg ongeacht enige procedure voor de Raad van State.

Gelet op hoger vermeld vermoeden van wettigheid was de deputatie op het ogenblik van de bestreden beslissing wettelijk verplicht om rekening te houden met deze “definitieve beslissing”, en bijgevolg ook met het oordeel dat de inrichting overeenkomstig artikel 5.6.7. VCRO verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Dit beginsel van het vermoeden van wettelijkheid vormt een hoeksteen van de rechtszekerheid in een rechtsstaat zoals België en kan derhalve niet zomaar buiten toepassing worden gesteld. In ieder geval is het de vergunningverlenende overheden (in casu de deputatie) niet toegelaten om zelf een individuele bestuurshandeling te toetsen op haar wettigheid overeenkomstig artikel 159 GW, nu deze toets enkel toekomt aan de rechterlijke macht, met name aan de hoven en de rechtbanken.

Verwerende partij had bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening enkel rekening mogen houden met de impact van het geluidsscherm. De bestemmingsconformiteit en de impact die de volledige inrichting heeft op de goede ruimtelijke ordening werden reeds beoordeeld naar aanleiding van de – definitieve! – stedenbouwkundige vergunningen en de definitieve milieuvergunning van 28 mei 2013 voor deze inrichting. **Zelfs in de mate dat de deputatie de aanvraag zou kunnen beoordelen op de volledige bedrijvigheid (quod non), dient zij het vermoeden van wettigheid te respecteren van de beslissing van 28 mei 2013, en als dusdanig aan te nemen dat de inrichting verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.**

Ongeacht bovenstaande blijft de voornaamste opmerking dat de deputatie manifest ten onrechte heeft aangenomen dat de aanvraag van het geluidsscherm (en dus niet de inrichting in haar geheel) niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening.

Verwerende partij beweert in dit verband dat het geluidsscherm niet toegestaan kon worden, omwille van volgende argumenten:

1) De beroeper zou omstandig hebben aangetoond geluidshinder te ondervinden

Het enige 'bewijs' dat verwerende partij in de bestreden beslissing aanhaalt, is evenwel een voorbijgestreefd geluidsonderzoek, dat reeds omstandig en zeer pertinent werd weerlegd in de milieuvergunning van 28 mei 2013 (...). Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat 'omstandig' is aangetoond dat er geluidshinder is, indien dit aspect reeds onder de mat werd geveegd door de definitieve milieuvergunning van 28 mei 2013.

Verwerende partij moet bovendien eens uitleggen hoe de plaatsing van een geluidsabsorberend scherm, precies om de geluidsemissies nog verder te reduceren, in strijd zou zijn met de goede ruimtelijke ordening. Indien er al sprake zou zijn van geluidshinder (quod non – zie milieuvergunning van 28 mei 2013), dan nog betekent het voorwerp van de aanvraag enkel een verbetering van de goede ruimtelijke ordening!

Finaal benadrukt verzoekende partij dat het haar steeds vrij staat een aanvraag in te dienen voor dergelijk geluidsscherm, ongeacht de vaststelling dat de geluidsnormen nu reeds worden gerespecteerd. Met het scherm wenst verzoekende partij louter haar goodwill te tonen, en desgevallend nog ruimer onder de toepasselijke geluidsnormen te blijven. De deputatie misbruikt deze aanvraag echter om zonder enig concreet aanknopingspunt te beweren dat het aanvragen van dergelijk scherm wel moet impliceren dat er hinder is... Dit is ongehoord, en getuigt van een verregaande vooringenomenheid die indruist tegen alle aangehaalde rechtsbeginselen en artikelen in dit middel.

2) Het bedrijf is allesbehalve inpasbaar in de omgeving, met een schaal die niet op de achterliggende omgeving aansluit gelet op een tamelijk ongerept landschap

Ook deze redenering van verwerende partij gaat manifest in tegen de feitelijkheden in dit dossier.

Vooreerst heeft Het Agentschap voor Natuur en Bos gunstig geadviseerd over de aanvraag. Verwerende partij bevestigt eveneens in haar antwoordnota dat in beroep op 11 oktober 2013 **gunstig werd geadviseerd door het Agentschap voor Natuur en Bos** (...). Stellen dat de impact te groot zou zijn, gaat hier lijnrecht tegenin, zonder enige motivering waarom verwerende partij een andersluidend standpunt inneemt.

Bovendien werd eerder al een natuurtoets uitgevoerd bij de vorige milieuvergunningsaanvraag, waarin duidelijk werd besloten dat er geen effect wordt verwacht op het achterliggende natuurgebied. Meer recent werd deze toets geactualiseerd, en ook op heden werd vastgesteld dat er zich geen enkel probleem voordoet (extra stuk):

“Aanvullend aan de screening uitgevoerd door Eco2 in 2008 op de effecten van Gesbo op de actuele (in 2008) toestand van het habitatrictlijngebied, screent deze nota de effecten van Gesbo op de gewenste toestand van het habitatrictlijngebied zoals beschreven in het S-IHD rapport. Er wordt vastgesteld dat ook wanneer wordt getoetst aan de doelstellingen beschreven in de S-IHD **Gesbo geen negatieve effecten heeft op het habitatrictlijngebied**. De opmaak van een volwaardige passende beoordeling is niet vereist.”

Ten slotte werd de goede ruimtelijke ordening al eerder beoordeeld, zowel in functie van de reeds gebouwde constructies als in functie van de milieuvergunningen (...). Deze

beslissing zijn allen definitief, zodat verwerende partij er rekening mee moet houden, én besloten telkenmale dat de inrichting verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Nu anders oordelen zonder afdoende motivering is niet enkel in strijd met het motiveringsbeginsel, maar tevens een schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel gelet op alle eerder verleende vergunningen.

3) De beslissing steunt op louter indicatieve bepalingen van het GRS, die bovendien expliciet toelaten dat het bedrijf kan worden voortgezet en pas na stopzetting een andere bestemming aan de locatie moet worden verleend

Verzoekende partij benadrukt dat het aangehaalde GRS geen beoordelingsgrond mocht zijn. Bovendien laat het GRS exploitatie wel nog toe tot na stopzetting.

Op er wordt gewezen op indicatieve bepalingen uit het GRS, terwijl deze bepalingen expliciet toelaten dat de huidige activiteiten worden voortgezet. Het GRS stelt immers dat de activiteiten een uitdovend karakter zouden moeten hebben, in die zin dat **na de stopzetting van de activiteiten** kan worden gezocht naar een andere passende bestemming. Het is pas na de stopzetting én na de opmaak van een nieuw RUP (waarvoor op heden géén plannen bestaan) dat de huidige activiteiten zouden uitdoven. In geen geval kan uit dit GRS worden afgeleid dat de inrichting op heden niet verenigbaar zou zijn.

Verwerende partij ging bovendien manifest voorbij aan de vaststelling dat de aangehaalde bepalingen slechts indicatieve bepalingen waren, én sowieso geen beoordelingsgrond vormen voor het verlenen van de vergunning. Daarenboven dateert het GRS reeds van 2007, terwijl er ondertussen reeds een gewijzigde visie is bij de gemeente, nu deze reeds te kennen heeft gegeven dat zij géén RUP wenst op te maken voor die site en de bestaande toestand wil bestendigen. Dit blijkt ook uit het verlenen van de gevraagde stedenbouwkundige vergunning in eerste aanleg door de gemeente Balen.

Opnieuw staat vast dat de motivering in de bestreden beslissing niet correct, noch afdoende was.

4) Er zou niet zijn aangetoond dat het geluidsscherm een geluidsreductie zou betekenen

In dit verband heeft verwerende partij in de bestreden beslissing zelf bevestigd dat de aangevraagde constructie een verbetering voor de leefkwaliteit van het aanpalende pand van beroepsindiener zou kunnen betekenen. Vreemd genoeg beweert verwerende partij dat hier géén bewijs van wordt voorgelegd, terwijl verzoekende partij uitdrukkelijk heeft gewezen op het geluidsreducerende karakter van het geluidsscherm én hier de nodige bewijzen van heeft voorgelegd op de hoorzitting (...). Dit werd omstandig toegelicht in het inleidend verzoekschrift tot nietigverklaring.

Het geluidsscherm is overigens in overleg met een erkend MER-deskundige in de discipline geluid geconcipieerd. Verwerende partij is dan ook zeer slecht geplaatst om zonder enig tegenbewijs te beweren dat er geen geluidsreductie zou zijn.

5) Het geluidsscherm wordt manifest foutief vergeleken met een gebouw van 70 meter lang en 4 meter hoog

Vooreerst neemt de deputatie zonder enig bewijs aan dat de haag slechts 2 meter zou zijn, terwijl het aangehaalde 'bewijs' louter een bewering is van beroepsindieners, die 'gestaafd' wordt met een foto met een getekend fictief lijntje op, zonder enige aanduiding van hoogte noch opmeting! Dit getuigt van een verregaande onzorgvuldigheid, des te meer nu uit de aanvraag en de toelichtende nota duidelijk het tegendeel blijkt.

Voorst neemt verwerende partij zonder enige concrete toetsing van de werkelijke situatie de feiten over van beroepsindieners door aan te nemen dat de visuele impact van het scherm hetzelfde zou zijn als een gebouw van 70 meter lang en 4 meter hoog.

Deze foutieve aanname van de deputatie gaat volledig voorbij aan de feitelijke situatie in concreto. De hoogte van 4 meter werd immers bepaald in functie van de bestaande haag die tussen het perceel van de nv GESBO en beroepsindiener groeit. Deze haag is ca. 3,5 meter hoog, zodat **het geluidsscherm maximaal 50 cm zou uitsteken boven deze haag**. Met andere woorden is de visuele impact zeer beperkt, én bovendien heeft de nv GESBO desondanks geopteerd voor **een geluidsscherm dat ook met planten wordt afgewerkt** (stuk 11).

➔ **Het uitzicht van het geluidsscherm zou dus volledig worden ontnomen door de haag van 3,5 meter hoogte én door de bijkomende begroeiing op het geluidsscherm.**

Dat er geen sprake kan zijn van een te grote ruimtelijke impact, laat staan van een 'gebouw van 4 meter hoog' blijkt onmiskenbaar uit onderstaande visualisatie (...):
(visualisatie)

Over dit aspect heeft de gemeente Balen dus terecht geoordeeld dat dit geluidsscherm in ruimtegebruik en bouwdichtheid een geringe omvang heeft.

Gelet op de vraag om de lengte te beperken tot 50 meter, maar vooral gelet op het feit dat het geluidsscherm maximaal 50 cm zou uitsteken boven de bestaande haag van 3,5 meter hoogte én het feit dat dit uitstekende deel van het geluidsscherm ook met planten wordt afgewerkt (...), staat vast dat de impact van het scherm op het aanpalende pand beperkt blijft. Aangezien dit scherm nauwelijks zichtbaar is vanaf de openbare weg, staat bovendien met zekerheid vast dat de impact op de ruimere omgeving praktisch onbestaande is. **Ook deze argumenten werden niet afdoende noch correct weerlegd door verwerende partij.**

Er kan in concreto enkel worden besloten dat de ruimtelijke impact wel degelijk beperkt blijft, en geenszins aanleiding kon geven tot het weigeren van de vergunning. Het tweede onderdeel is gegrond.

Samenvattend blijkt dat verwerende partij op basis van de correcte feitelijke elementen uit de aanvraag onmogelijk de argumenten uit de bestreden beslissing kan weerhouden. Dit geldt des te meer nu het verslag van de PSA omstandig werd weerlegd (...), maar ook deze argumenten op geen enkele wijze werden weerlegd door verwerende partij. Nochtans vereist het motiveringsbeginsel dat andersluidende, en zeer onderbouwde argumenten, met een nog grotere zorgvuldigheid en uitgebreidheid worden weerlegd (...). De motivering in de bestreden beslissing betreft dus een manifeste schending van de motiveringsplicht.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel betwist de verzoekende partij zowel de beoordeling in de bestreden beslissing dat de aanvraag strijdig is met de gewestplanbestemming als de beoordeling dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Daargelaten de vraag of de verwerende partij terecht de aanvraag beschouwt als niet verenigbaar met de gewestplanbestemming, hetgeen de verzoekende partij betwist, behoort het tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening.

Artikel 4.3.1, § 1, eerste lid, 1°, b) VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De vaststelling dat een aangevraagd project onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening volstaat derhalve als motief om een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

2.

De bestreden beslissing overweegt met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening dat de aanvraag het bouwen omvat van een geluidsmuur op de bestaande, vergunde site van het bedrijf Gesbo, dat het bedrijf allesbehalve inpasbaar is in de omgeving, dat de omgeving wordt gekenmerkt door woningen in open of halfopen bebouwing op ruime percelen aan de straatzijde, nabij de kern van het kleinschalig gehucht Hulsen, dat de woningen bestaan uit één of twee bouwlagen en dat de schaal van het bedrijf daar zeker niet bij aansluit, dat achter het bedrijf zich een nog vrij ongerept landschap bevindt, dat de vallei van de Grote Nete een habitatrictlijngebied vormt en de site van het bedrijf daarin deels is gelegen, dat ook hieruit blijkt dat een bedrijf met industrieel karakter in de omgeving niet thuishoort, dat ook uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan blijkt dat het bedrijf te grootschalig is geworden en dat het wenselijk is de woonfunctie op termijn te herstellen.

Naast de overwegingen die betrekking hebben op het bestaande bedrijf bevat de bestreden beslissing tevens overwegingen die specifiek betrekking hebben op het oprichten van de gevraagde geluidsmuur. De verwerende partij stelt dat dit op zich een verbetering van de leefkwaliteit van het aanpalende pand zou kunnen betekenen, maar dat geluidsreductie ervan niet wordt aangetoond door de aanvrager en dat het de vraag is of de muur “niet eerder een doekje voor het bloeden betekent voor de hinder veroorzaakt door een bedrijf dat helemaal niet inpasbaar is”, dat er wel degelijk een ruimtelijke impact is, dat het aangevraagde niet te vergelijken is met een tuinmuur en dat de burens visueel de indruk krijgen van een gebouw met een hoogte van 4 meter over een lengte van 70 meter.

De verwerende partij stelt ten slotte, en verwijzende naar de eerdere overwegingen, dat er momenteel nog enkel instandhoudingswerken op deze site kunnen worden toegelaten en dat het toestaan van bijkomende uitbreidingen, hoe klein ook, de bestemming van het bedrijf in de hand werken, terwijl precies blijkt dat het handhaven van dit bedrijf op deze locatie niet wenselijk is en het eerder opportuun is om voor dit bedrijf uit te kijken naar mogelijkheden voor herlocalisatie.

Uit deze overwegingen kan afgeleid worden dat de aanvraag, die in functie staat van het bestaande bedrijf, niet verantwoord wordt geacht omwille van het niet inpasbaar zijn van het bedrijf in de omgeving, waarmee de verwerende partij aansluit bij de beoordeling in het richtinggevend gedeelte van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat het bedrijf door de jaren heen te grootschalig is geworden, en bovendien, na het uiten van twijfel over de doeltreffendheid

van geluidsreductie door het oprichten van de aangevraagde muur, niet verantwoord wordt geacht omwille van de ruimtelijke impact van aangevraagde muur voor “de bewoners van huisnummer 11”.

Het blijkt derhalve dat niet enkel de grootschaligheid en de niet inpasbaarheid van het bestaande bedrijf een motief is om de gevraagde vergunning te weigeren, doch tevens de ruimtelijke impact op zich van de aangevraagde muur voor de bewoners van de naastliggende woning.

Hinderaspecten en gebruiksgenot betreffen aspecten van goede ruimtelijke ordening die uitdrukkelijk worden vermeld in artikel 4.3.2, § 2, eerste lid, 1° VCRO.

Een vergunningverlenende overheid kan derhalve een vergunning weigeren op grond van de hinderaspecten voor, en het gebruiksgenot van, de bewoners van een naastliggende woning. Dergelijk motief volstaat ook om een vergunning te weigeren.

De Raad is in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht enkel bevoegd na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het komt aan een verzoeker toe, die een weigeringsmotief dat verband houdt met de goede ruimtelijke ordening betwist, aan te tonen dat dit motief onjuist of kennelijk onredelijk is of geen afdoende motivering kan vormen voor het bestreden vergunningsbesluit.

Het gegeven dat de aangevraagde muur een bepaald hinderaspect, met name geluidshinder, kan verminderen – hetgeen volgens de verwerende partij niet aangetoond wordt door de aanvrager – belet niet dat de vergunningsverlenende overheid de als geluidsmilderende beoogde maatregel kan beoordelen op andere hinderaspecten. De verwerende partij kon met andere woorden tot de conclusie komen dat de aanvraag tot het oprichten van de muur niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening omwille van de visuele ruimtelijke impact van de muur, hetgeen, zoals reeds aangegeven, een afdoende motief kan uitmaken om de vergunning te weigeren. Zelfs indien zou aangenomen worden dat de geluidsmuur een zeer gunstige invloed heeft op de geluidsemissies en “de geluidsimpact onmogelijk een argument kan vormen om de vergunning te weigeren”, zoals de verzoekende partij beweert, volstaat dit derhalve niet om het motief in de bestreden beslissing betreffende de ruimtelijke impact van de aangevraagde muur ondeugdelijk te bevinden.

De argumentatie van de verzoekende partij dat de ruimtelijke impact van de aangevraagde muur minimaal is door de bestaande haag met een hoogte van 3,50 meter en een groene afwerking van de op te richten muur, kan dan wel de visie zijn van de verzoekende partij, maar toont de kennelijke onredelijkheid niet aan van de bestreden beslissing om de visuele ruimtelijke impact van een muur “of deze nu bestemd is om te laten begroeien of niet” met een lengte van bijna 70 meter en een hoogte van bijna 4 meter, die zal opgericht worden langs de perceelsgrens met de linker burens, niet aanvaardbaar te achten voor de bewoners van de naastliggende woning. De verwerende partij betwist in de antwoordnota overigens dat de bestaande haag een hoogte heeft van 3,50 meter en uit de gegevens die blijken uit de aanvraag kan dit ook niet afgeleid worden.

De verzoekende partij kan ook niet gevolgd worden dat de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag rekening had moeten houden met een muur over een lengte van 50 meter “gelet op de vraag om de lengte te beperken tot 50 meter” tijdens het administratief beroep. Het is niet de taak van de vergunningverlenende overheid om bij de beoordeling van de aanvraag te

oordelen over een alternatieve aanvraag en de verzoekende partij argumenteert niet, laat staan dat ze zou aantonen, dat het voorstel om de lengte van de muur te beperken als iets anders kan of moet beschouwd worden dan als een alternatieve aanvraag waarvoor een nieuwe aanvraag moet ingediend worden.

3.

De conclusie van het voorgaande is dat het weigeringsmotief in de bestreden beslissing dat de visuele ruimtelijke impact van de aangevraagde muur niet aanvaardbaar is in het licht van een goede ruimtelijke ordening ter plaatse, een afdoende motief is om de vergunning te weigeren en dat de verzoekende partij er niet in slaagt om de onwettigheid van dit motief aan te tonen.

De kritiek van de verzoekende partij op het bijkomend weigeringsmotief dat betrekking heeft op de niet inpasbaarheid van het bestaande bedrijf, is kritiek op een overtollig motief. De eventuele onregelmatigheid van dit overtollig motief is zonder invloed op het afdoende karakter van het hiervoor vermeld weigeringsmotief. De eventuele gegrondheid van kritiek op een overtollig motief kan niet tot de onwettigheid van het bestreden besluit leiden.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is ongegrond.

4.

De kritiek van de verzoekende partij onder het eerste onderdeel van het eerste middel kan, omwille van de reeds hiervoor vermelde redenen, niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze zet uiteen:

“..."

De nv IMMO VERMEULEN en de heer Gaston VERMEULEN hebben het beroep bij de deputatie ingediend als belanghebbende in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO.

..."

*Dit betekent dat de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden een omschrijving moeten geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Deze vereiste is voorgeschreven op straffe van **onontvankelijkheid** van het beroepschrift.*

*De beroepersindieners **hebben in het voorliggende geval niet aangetoond welke hinder zij precies zouden kunnen ondervinden van het voorwerp van de vergunningsaanvraag.***

Dit geldt vooreerst voor de tweede beroepsindienster. Dit is een vennootschap met zetel te Aartselaar, op ruimt 65 km van de inrichting van verzoekende partij. Los van de afstand, staat ook vast dat een vennootschap onmogelijk hinder kan ondervinden inzake geluid of visueel, zodat zij niet doet blijken van een belang inzake de beoordeling van de

goede ruimtelijke ordening. Dit werd ook al aanvaard door de Raad van State bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel toen beroepsindieners de milieuvergunning van 2009 wilden laten schorsen (tevergeefs nvdr.).

Zoals hoger uiteengezet, is er evenmin een verslechtering mogelijk inzake geluid. Ook de ruimtelijke impact is miniem, nu tal van redenen zijn waarom het geluidsschermbaan volledig aan het zicht van eerste beroepsindiener zou worden onttrokken.

Dit werd reeds omstandig uitgelegd onder het tweede onderdeel van het eerste middel, maar onderstaande schetst toont dit nog eens duidelijk aan:

Er kan dan ook niet worden ingezien welke hinder of nadelen de beroepsindieners zouden kunnen ondervinden van het desbetreffende geluidsschermbaan.

De beroepsindieners verwijzen weliswaar naar een aantal vermeende hinderaspecten – m.n. geluidshinder, verkeershinder, overlast door nachtelijk verkeer, gebrek aan privacy, aantasting van de culturele erfgoedwaarde van hun woning van beroepsindieners en negatieve impact waterhuishouding – maar **deze hinderaspecten vloeien in geen geval voort uit het voorwerp van de vergunningsaanvraag**. Dit blijkt ook duidelijk uit de lezing van het beroepschrift. Bij de uiteenzetting van deze vermeende hinderaspecten verwijzen de beroepsindieners op geen enkel moment naar het voorwerp van de aanvraag (m.n. het geluidsschermbaan), maar beroepen zij zich op de **volledige exploitatie**. Los van het feit dat er geen dergelijke hinder verbonden is aan de exploitatie van de verzoekende partij – zie hiervoor de recentelijk verleende milieuvergunning (...) en de definitieve stedenbouwkundige vergunningen (...) – moet worden opgemerkt dat er bij de beoordeling van de ontvankelijkheid enkel rekening kan worden gehouden met de hinder en nadelen die voortvloeien uit het voorwerp van de bestreden beslissing. Bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroepschrift kon en mocht de deputatie dan ook enkel rekening houden met de hinder en nadelen die zijn verbonden aan het geluidsschermbaan.

Aangezien de deputatie haar beoordeling heeft gebaseerd op onbestaande hinderaspecten en bijgevolg had moeten vaststellen dat er geen hinderaspecten verbonden zijn aan het voorwerp van de vergunningsaanvraag moet zij het gepaste gevolg geven aan deze vaststelling en de aanvraag – overeenkomstig artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO – onontvankelijk verklaren.

De deputatie heeft het beroepschrift ten onrechte ontvankelijk verklaard en een inbreuk gemaakt op de hoger vermelde artikels en beginselen van behoorlijk bestuur.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Het ENIGE betrokken beroepschrift werd ingediend door Mr. Els Empereur, advocate, namens:

Enerzijds: de heer Gaston Vermeulen, wonende te Hulsen 111, 2490 Balen
Anderzijds: NV Immo-Vermeulen, met maatschappelijke zetel te Kardinaal Cardijnlaan 41, 2630 Aartselaar

Het staat ontegensprekelijk vast dat verwerende partij van oordeel is dat de heer Gaston Vermeulen hinder en nadelen zal ondervinden ingevolge de aanvraag tot aanleg van een geluidsscherm.

...

Zelfs al zou uw Raad van oordeel zijn dat er geen hinder en/of nadelen conform artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO zijn aangetoond t.a.v. de nv Immo-Vermeulen, neemt dit niet weg dat verwerende partij het beroepschrift terecht ontvankelijk heeft verklaard en het beroep behandeld heeft.

Verzoekende partij heeft dan ook geen enkel belang bij het invoeren van dit middel.

Vaste rechtspraak vereist dat bij een vordering tot vernietiging, de verzoekende partij een belang bij elk van de aangehaalde middelen moet aantonen.

...

Nu vaststaat dat het beroepschrift ontvankelijk is voor wat de heer Vermeulen als natuurlijk persoon betreft, heeft verzoekende partij geen belang bij het invoeren middel t.a.v. de nv Immo-Vermeulen.

...”

De verzoekende partij duplicceert in de wederantwoordnota:

“ ...

Verzoekende partij kan in hoofdzaak volstaan met een verwijzing naar haar toelichting bij het eerste middel, zoals uiteengezet in haar verzoekschrift tot nietigverklaring van 9 december 2013. Voor zover nodig beschouwt zij deze argumenten integraal als herhaald.

*Aanvullend dient te worden benadrukt dat verwerende partij in haar antwoordnota volhardt in de argumentatie over de hinder en nadelen die verbonden zijn aan de vergunningsplichtige inrichting (die overigens vergund is!), maar hierbij manifest uit het oog verliest dat zij **enkel bevoegd is om de hinder en nadelen van de specifieke aanvraag tot het bouwen van een geluidsscherm had mogen onderzoeken**. In dit verband werd onder het eerste middel (zowel in het verzoekschrift tot nietigverklaring als in deze wederantwoordnota) omstandig toegelicht dat:*

- primo verwerende partij ten onrechte heeft rekening gehouden met loutere bewering van beroepsindieners zonder enig bewijs, zowel met betrekking tot het geluidsonderzoek dat werd aangevoerd (nu dit reeds omstandig werd weerlegt in de milieuvergunning van 28 mei 2013 waarin werd geoordeeld dat de toepasselijke geluidsnormen worden nageleefd) als met betrekking tot de visuele hinder waar een loutere bewering over de hoogte van de haag van 2 meter zonder meer wordt aangenomen zonder enige aanduiding van die hoogte op het ‘bewijsstuk’ dat nu door verwerende partij wordt aangehaald als ‘verantwoording’;*
- secundo het geluidsscherm sowieso een milderend effect heeft op de (vermeende) geluidshinder, alsook op de visuele impact door de begroeiing met planten langs de zijde van beroepsindieners, en dit met voldoende stukken werd bewezen.*
- tertio verwerende partij manifest foutief heeft aangenomen dat de visuele impact te vergelijken zou zijn met een gebouw van bijna 70 meter lang en 4 meter hoog, in strijd met de duidelijke visualisatie die deze vrees ten stelligste ontkracht. Dat er geen sprake kan zijn van een te grote ruimtelijke impact, laat staan van een ‘gebouw van 4 meter hoog’ blijkt onmiskenbaar uit onderstaande visualisatie (zie ook stuk 13):*

(visualisatie)

Over dit aspect heeft de gemeente Balen dus terecht geoordeeld dat dit geluidsscherm in ruimtegebruik en bouwdichtheid een geringe omvang heeft, des te meer nu werd voorgesteld om de lengte te beperken tot slechts 50 meter.

Wat betreft het belang van IMMO VERMEULEN als vennootschap, die (mee) eigenaar zou zijn van het onroerend goed, heeft uw Raad reeds geoordeeld dat 'de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, deze partij nog niet op zich het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partij te vermoeden' (...). Het belang van tweede beroepsindiener werd dus geenszins concreet aangetoond, des te meer nu een vennootschap bezwaarlijk visuele hinder en geluidshinder kan ervaren. Dit werd ook reeds aanvaard in de een schorsingsprocedure voor de Raad van State tegen een eerdere milieuvergunning van verzoekende partij.

Ook het argument van verwerende partij dat eerste beroepsindiener sowieso belang had, wordt met geen enkel concreet onderzoek noch juist feitelijk element gestaafd. Tevergeefs werpt verwerende partij dan ook op dat verzoekende partij geen belang zou hebben bij dit middel, nu het tweede middel wel degelijk betrekking heeft op het belang van eerste en tweede beroepsindiener.

Het staat immers vast dat alle door beroepsindieners aangehaald hinderaspecten in geen geval voortvloeien uit het voorwerp van de vergunningsaanvraag, maar louter een compilatie zijn van knip- en plakwerk uit de (helaas vele) eerdere procedures tegen de milieuvergunning. Dit blijkt ook duidelijk uit de lezing van het beroepschrift. Bij de uiteenzetting van deze vermeende hinderaspecten verwijzen de beroepsindieners op geen enkel moment naar het voorwerp van de aanvraag (m.n. het geluidsscherm), maar beroepen zij zich op de volledige exploitatie.

Aangezien de deputatie haar beoordeling heeft gebaseerd op onbestaande hinderaspecten, en bijgevolg had moeten vaststellen dat er geen hinderaspecten verbonden zijn aan het voorwerp strictu sensu van de vergunningsaanvraag moet zij het gepaste gevolg geven aan deze vaststelling en de aanvraag – overeenkomstig artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO – onontvankelijk verklaren.

In dit verband kan worden verwezen naar de rechtspraak van uw Raad waarin wordt geoordeeld dat een in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbende een omschrijving moet geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse **hinder of nadelen** die hij kan ondervinden ingevolge **de bestreden beslissing**. Vermelde vereiste is voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift (...).

De deputatie heeft het beroepschrift ten onrechte ontvankelijk verklaard en een inbreuk gemaakt op de hoger vermelde artikels en beginselen van behoorlijk bestuur.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij zet in essentie uiteen dat de beroepsindieners, en in het bijzonder de tweede beroepsindiener als vennootschap, niet aantonen welke hinder zij precies kunnen

ondervinden, dat er geen geluidshinder kan zijn door het aangevraagde en de ruimtelijke impact miniem is en dat de “vermeende hinderaspecten” in het beroepschrift niet voortvloeien uit de bestreden beslissing.

2.

Het gegeven dat de verzoekende partij de ruimtelijke impact van het aangevraagde voor de eerste beroepsindiener “miniem” acht spreekt de eigen stelling van de verzoekende partij tegen dat er niet kan worden ingezien welke de beroepsindieners kunnen ondervinden door het aangevraagde.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, bevat het administratief beroepsschrift van de tussenkommende partijen wel degelijk een uiteenzetting van de hinder ten gevolge van de aangevraagde muur. De tussenkommende partijen zetten daarin onder meer uiteen dat “vast (staat) dat de op te richten muur vooreerst zou leiden tot ernstige visuele hinder”, dat “op de perceelsgrens immers een “mastodont” van een muur van 67 meter lang en (ten opzichte van het perceel van verzoekende partijen) 4,70 hoog opgericht”, dat deze muur “leidt tot een bijkomende verstoring van het landschap en de woonomgeving van de verzoekende partijen”.

Nog los van de vraag of deze aangevoerde hinder in aanmerking kan genomen worden voor de tweede beroepsindiener als vennootschap, blijkt uit het beroepschrift dat de eerste beroepsindiener de ruimtelijke impact van het aangevraagde nadelig acht als bewoner van de aanpalende woning, hetgeen in de bestreden beslissing precies wordt aangenomen als weigeringsmotief voor het aangevraagde.

De verzoekende partij kan derhalve niet gevolgd worden dat de verwerende partij het administratief beroep onontvankelijk had moeten verklaren omwille van onbestaande hinderaspecten.

3.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze zet uiteen:

“...
...

doordat de deputatie in de bestreden niet verwijst naar het advies van der PSA

terwijl de deputatie op basis van de aangehaalde artikels en beginselen van behoorlijk bestuur er nochtans toe is gehouden om in haar beslissing melding te maken van het advies van de PSA én gemotiveerd aan te geven waarom het advies al dan niet wordt gevolgd,

zodat het artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden geschonden.

...

Overeenkomstig artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO moet de deputatie haar beslissing nemen op grond van het advies van de PSA.

*In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, vereist dit artikel 4.4.23, §1, eerste lid VCRO **dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft eigen gemaakt.** Er kan niet worden aanvaard dat de deputatie geen gewag maakt van het verslag van de PSA. Dat het zich gebeurlijk in het administratief dossier bevindt, volstaat niet ...*

In de bestreden beslissing wordt op geen enkel moment melding gemaakt van het advies van de PSA, terwijl in dit dossier wel degelijk verslag werd opgemaakt door de PSA op 23 september 2013 (...) én hierover door verzoekende partij uitdrukkelijke verweer werd aangevoerd met een toelichtende nota die op de hoorzitting werd neergelegd.

Uit de bestreden beslissing van 3 oktober 2013 kan al dusdanig onmogelijk worden afgeleid of de deputatie zich heeft aangesloten bij het advies van de PSA dan wel een afwijkende visie heeft hierop.

Overeenkomstig het hoger vermelde artikelen, de formele en materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de rechtspraak van uw Raad hieromtrent moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing is aangetast door een onwettigheid.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Art. 4.7.23 § 1, eerste lid VCRO bepaalt:

...

In de bestreden beslissing van verwerende partij is opgenomen (...):

*“De deputatie **sluit zich aan** bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 26 september 2013 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.”*

Uit vergelijking van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 26 september 2013 (...) en de bestreden beslissing (...) blijkt dat deze nagenoeg identiek zijn.

In dat geval is uw Raad van oordeel:

...

Ook het derde middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

...”

...

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

Verzoekende partij kan in hoofdzaak volstaan met een verwijzing naar haar toelichting bij het eerste middel, zoals uiteengezet in haar verzoekschrift tot nietigverklaring van 9 december 2013. Voor zover nodig beschouwt zij deze argumenten integraal als herhaald.

*Aanvullend dient te worden vastgesteld dat verwerende partij (logischerwijs) niet ontkent dat de bestreden beslissing geen motivering omvat waarom het advies van de PSA al dan niet werd aangenomen (in casu ‘nagenoeg identiek’ zou zijn overgenomen). De enige motivering hieromtrent betreft een loutere stijlformule, waarin de deputatie zich aansloot bij het verslag en de inhoud ervan tot haar eigen motivering maakt. Nochtans oordeelt uw Raad dat de **deputatie geen eigen opvatting heeft gevormd**, indien diezelfde deputatie louter en alleen verwijst naar een advies, waarbij zij zich alleen maar uitdrukkelijk aansluit, zonder als vergunningverlenende overheid zelf een eigen afweging te maken (...).*

*Sowieso is het vaste rechtspraak van uw Raad dat, ‘in het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, artikel 4.7.23. § 1, eerste lid VCRO vereist dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de PSA, **dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de PSA en zich de motieven van de PSA eigen heeft gemaakt**’ (...). Met andere woorden volstaat het niet om zich louter aan te sluiten bij een advies, als niet wordt gemotiveerd waarom de deputatie zich bij de visie van de PSA heeft aangesloten.*

Tevergeefs beweert verwerende partij dat verzoekende partij geen belang zou hebben bij het aangehaalde middel, louter en alleen omdat de inhoud van het verslag en de bestreden beslissing nagenoeg identiek zouden zijn. Vooreerst zijn deze niet volkomen identiek, belangrijker is evenwel dat door een loutere overname van het advies van de PSA geenszins wordt gemotiveerd waarom de bijkomende argumenten uit de aanvullende nota van verzoekende partij worden genegeerd (...). Ook dit gaat in tegen rechtspraak van uw Raad:

...

Dit geldt des te meer nu verzoekende partij een omstandige nota had ingediend ter weerlegging van het verslag van de PSA, en in de bestreden beslissing op geen enkele manier wordt gemotiveerd waarom deze argumenten terzijde worden geschoven. Integendeel, uit de bestreden beslissing blijkt enkel dat de deputatie de bestreden argumenten uit het advies van de PSA met een eenvoudige stijlformule tot de hare heeft gemaakt. Opnieuw staat ontegensprekelijk vast dat de bestreden beslissing geen afdoende en concrete motivering omvat, niettegenstaande verzoekende partij in haar nota aan de deputatie omstandig het verslag van de PSA had weerlegd.

Bijkomend heeft uw Raad duidelijk het gebruik van loutere stijlformules afgewezen:

...

In diezelfde arresten wordt bovendien nog bijkomend geoordeeld dat het niet volstaat dat de vormelijke opbouw of inhoud van het verslag van de PSA quasi integraal zou worden overgenomen in de bestreden beslissing. Verwerende partij beweert dus ten onrechte dat het middel niet gegrond zou zijn, omdat volgens haar de motivering in het verslag nagenoeg identiek zou zijn aan de motivering in de bestreden beslissing:

...

In ieder geval heeft verzoekende partij wel degelijk belang bij het derde middel, nu er na het verslag van de PSA nog een uitgebreide nota werd neergelegd met

tegenargumenten. De deputatie heeft hiermee ten onrechte geen rekening gehouden. Dit is een manifeste uitholling is van de hoorplicht en de rechten van verdedigingen, te meer omdat net om die reden het verslag van de PSA voor de hoorzitting moet worden overgemaakt. Deze rechten van verzoekende partij worden echter compleet uitgehold indien deze hoorzitting een schijnvertoning blijkt te zijn, nu er in de bestreden beslissing op geen enkele manier wordt toegelicht waarom geen gevolg werd gegeven aan de vraag om de lengte te beperken tot 50 meter, alsook waarom de deputatie zich niet beperkt heeft tot het strikte voorwerp van de aanvraag in plaats van de volledige (milieuvergunningsplichtige) inrichting bij de beoordeling te betrekken. Dit waren nochtans pertinente argumenten uit de aanvullende nota, terwijl de vraag om de aanvraag te beperken tot 50 meter zelfs in de antwoordnota van verwerende partij wordt erkend. In de bestreden beslissing valt daarentegen niets over die argumenten te lezen. Met andere woorden heeft verzoekende partij wel degelijk belang bij haar middel, nu zij zich anders bij gebrek aan motivering geen enkel idee kan vormen waarom haar argumenten zonder meer terzijde werden geschoven. Naar analogie kan worden verwezen naar het arrest van uw Raad van 25 februari 2014 (...), waarin een afdoende weerlegging van de andersluidende argumenten wordt vereist. Het staat dus vast dat de door verwerende partij aangehaalde rechtspraak aangaande het belang bij dit middel geenszins kan worden weerhouden, nu verzoekende partij wel degelijk doet blijken van een belang bij het derde middel.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en blijkt uit deze verwijzing tevens dat het verslag eensluidend is met de bestreden beslissing en dat de verwerende partij zich aansluit bij de inhoud van het verslag.

Niets belet dat de verwerende partij zich aansluit bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de inhoud ervan tot haar eigen motivering maakt.

2.

De verzoekende partij argumenteert in de wederantwoordnota aanvullend dat in de bestreden beslissing niet wordt geantwoord op de nota van de verzoekende partij ter weerlegging van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Een middel dat voor het eerst wordt aangevoerd in de wederantwoordnota is niet ontvankelijk.

3.

Het derde middel is, in de mate dat het ontvankelijk kan worden bevonden, ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 mei 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ